

Anhang B

til

1851.

Rigsdagstidenden. № 19.

Tredie Session. — Udvalgenes Betænkninger.

(Forts. af den af Landsth. Udvalg afgivne Betænkning over en ny Demarcationslinje).

Under Sagens Behandling i Folkethinget stillede Krigsministeren et Ændringsforslag til § 2, der gik ud paa, at „paa det Terrain, der falder imellem den nævnte nye Demarcationslinje og Fæstningen (derunder indbegrebet Kjøbenhavns, Christianshavns og Citadellet Frederikshavns Fæstningsværker), kan det derimod et tillades, at Bygninger opføres, naar undtages, at de paa Terrainet nu staaende Bygninger, hvis de afbrænde, igjen kunne opføres, som de vare før Ildbranden. Opførelsen af smaa Bræddestue eller Lyshuse, saavel som Hegn af Plankeværk eller Stakit kan ventes tilladt af Krigsbestyrelsen paa de af samme nærmere fastsættende Betingelser, imod at der hver Gang desangaaende indgives Ansøgning“. Den Bægt, som den ærede Krigsminister tillægger dette Forslag fra det militaire Synspunkt, har været en Opfordring for Udvalget til at overveje, om det burde stille et dermed stemmende Forslag; men vi formene ikke at burde gaae ind derpaa, og det af følgende Grunde. Den foreliggende Sag, der er oprunden fra et privat Forslag, havde ifølge sit Grundlag til Gjenstand, ved en Indrykning af Demarcationslinjen at frigjøre en Deel af det udenom Fæstningsværkerne værende Terrain for bebyrdende Indskrænkninger, der vare uberettigede, saasnart de erkendtes ikke at være nødvendige af militaire Grunde. Men det, hvorpaa det fornævnte Ændringsforslag gik ud, var at paa lægge en anden Deel af det ommeldte Terrain, nemlig det indre Belte, om vi maae bruge dette Udtryk, ny Indskrænkning ved et næsten ubetinget Forbud mod at bebygge det;

Forslaget gik saaledes i modsat Retning af den, som det oprindelige Lovudkast fulgte, og en nødvendig Forbindelse mellem dem er ikke opløst. Dertil kommer, at naar den begrundede Raadighed, som Grundeterne paa det omhandlede indre Terrain hidtil havde haft, i det Mindste siden Pl. 11te Mai 1810, ved en ny Lov yderligere blev indskrænket i det Offentliges Interesse, burde det i Forbindelse dermed komme under Overvejelse, om der, forsaavidt ikke derpaa blev renonceret (hvilket var at vente fra Kjøbenhavns Communes Side), burde tilstaaes de Stadelidende en billig Erstatning, og hvorledes denne burde bestemmes og udredes. Da det nu endelig, efter de derom ffete Udtalelser, kan ventes, at Krigsbestyrelsen paa næste Rigsdag vil see sig istand til at fremlægge Forslag om Kjøbenhavns fremtidige Befæstning, saa har Udvalget anseet det rigtigst, at den Gjenstand, som Krigsministerens Ændringsforslag angaaer, fremkommer under Form af Lovforslag fra Regjeringen, til ligemed dennes Forslag om Hovedstadens fremtidige Befæstning.

Men, naar man saaledes i nærværende Sag ikke gaaer ind paa efter Krigsbestyrelsens Forslag at forandre Retstilstanden med Hensyn til Strækningen imellem den nye Demarcationslinje og Fæstningen, saa skulde vi ansee det rettest i det Hele at vedligeholde Status quo i Henseende til dette Terrain, hvad Lovgivningen angaaer, og selvfølgelig ikke at indlade sig paa nogen autentisk Fortolkning af Placaten af 13de Oct. 1824, men i alt Fald at overlade Afgjørel-